

یک توئیت جنجالی در «روزو» آغازی بر مجموعه «صراحت‌ها»پیرامون موضوعی بشدت حیاتی می‌شود. صفحه «هاشمی‌رفسنجانی» در توئیتر این جمله را به نقل از او منتشر می‌کند: «دنیای فردا، دنیای گفتمان‌هاست نه موشک‌ها…»

کتابه تلخ و زننده این توئیت به ساختارهای دفاعی و امنیتی، آن هم در روزهایی که غرب بویژه به دنبال چنین اظهارنظرهایی برای اعمال فشار بیشتر در حوزه‌های موشکی است، عجیب به نظر می‌سید، چرا که تحلیلگران بر این عقیده بودند در صورتی که آمریکا همنوایی برخی در داخل را در اختیار نداشته باشد، توانایی فشار از طرق دیگر را نخواهد داشت. در داخل برخی همنوایی‌ها، گویا دولت اواما را به این نتیجه رسانده که می‌تواند درباره مسائل دیگر نیز با عنوان کلی روح برجام، ایران را به مذاکره فرابخواند. آنچنان که اخیرا ادعاهایی پیرامون روح برجام مطرح کرد.مواضع هاشمی آنقدر در سطح بین‌المللی بازباب پیدا کرده بود که «توئیت گفتمان و موشک» به مرکز نقل تحلیل‌ها و گزارش‌های شبکه‌های ضدانقلاب در روزهای پس از انتشار تبدیل شد.

رد بازتساب بین‌المللی این توئیست را می‌توان در اظهارات رئیس‌جمهور آمریکا یافت، آنگاه که باراک اواما به صراحت در نشست واشنگتن از ایران می‌خواهد فعالیت‌های موشکی خود را متوقف کند. باراک اواما که در پایان یک نشست ۲ روزه امنیت هسته‌ای در آمریکا سخن می‌گفت به‌طور ضمنی به عدم لغو عملی برخی تحریم‌ها علیه ایران اذعان کرد و در پاسخ به سوالاتی درباره تحریم‌های مالی و پولی گفت: ایران تاکنون متن توافق را رعایت کرده است، اما روح توافق، مستلزم این است که ایران به جامعه جهانی و شرکت‌ها سبکدل‌هایی بفرستد مبنی بر اینکه اقدام به انجام طیفی از اقدامات تحریک‌آمیزی در شرکت‌ها را هرسان می‌کند.نخواهد کرد.وقتی آنها موشک‌های بالستیک‌ها برای نابودی اسرائیل، شلیک می‌کنند، این شرکت‌ها را موشوش می‌کند. برخی خطرهای ژئوپلیتیک وجود دارد که وقتی آنها (شرکت‌ها) می‌بینند این اتفاق دارد می‌افتد، تشدید می‌شود. اگر ایران به ارسال موشک به حزب‌الله ادامه بدهد، این کار شرکت‌ها را مضطرب می‌کند». مشابه اظهارات اواما به فاصله چند روز از سوی «جان کری» و در جمع اعراب حاشیه خلیج‌فارس مطرح شد. جان کری وزیر خارجه آمریکا بعد از دیدار با اعضای شورای همکاری خلیج‌فارس گفت: واشنگتن آماده کار با ایران برای حل‌وفصل موضوع آزمایش‌های موشکی این کشور است. آمریکا با کشورهای خلیج‌فارس علیه آزمایش‌های موشکی ایران متحد است. آمریکا و شرکایش به ایران می‌گویند آماده همکاری براساس ترتیبات جدید برای حل‌وفصل مسالمت‌آمیز موضوع آزمایش‌های موشکی ایران هستیم. ایران باید اول از همه روشن کند آماده کاهش چنین فعالیت‌هایی هست و نیات و اهداف خود را از این موضوع مشخص کند. گویا پیام با موفقیت به آن سوی مرزها انتقال یافته‌است که بازخوردهای اینچنینی دارد. در داخل اما مواضع سرداران و فرماندهان نظامی و فرمانده معزز کل

مروری بر داشته‌های موشکی جمهوری اسلامی برای دنیای فردا

موشک پشت موشک

- هادی قاتمقامی

اسلامی است. موضوع امنیت که این روزها با مباحث «موشکی» بیشتر شناخته و مطرح می‌شود، یکی از نیازهای اولیه بشر برای زیست است. آموزه‌های اسلامی از آن به عنوان «عمت‌های ناشناخته» تعبیر می‌کنند. مباحث موشکی این روزها در ذیل مبحث امنیت مدنظر و توجه است. ۸ سال جنگ تحمیلی علیه ایران در سال ۶۷ پایان یافت اما یگان موشکی سپاه پاسدارن همچنان پابرجا ماند، با توتای ابتدایی در حوزه موشکی و راکتی. این باعث شد مسؤولان با تجربه گرانقیمتی که از سال ۶۳ تا ۶۷ (دوران) تشکیل یگان موشکی (سپاه) به دست آورده بودند، موضوع افزایش توان موشکی را در دستور کار قرار دهند. مسؤولان در دوران جنگ به عینه، داشتن توان موشکی و نیاز کشور به این سلاح را دیدند و این موضوع باعث شد بیشتر توان کشور در حوزه نظامی در دوران پس از جنگ تاکنون، معطوف به توان موشکی شود. حالا از آن روزی که جنگ پایان یافته تاکنون، ایران به خاطر اراده یک جمع ۱۳ نفره به عنوان پایه‌گذاران توان موشکی کشور، یکی از توانمندترین کشورهای جهان در حوزه طراحی و تولید موشک‌های بالستیک است. تستینم، در گزارش‌سی، نگاهی گذرا و بسیار کوتاه به بخشی از توان موشکی کشور و داشته‌های ایران در حوزه موشکی داشته‌است.

- شهاب ۲،۱ و ۲**

نخستین موشک بالستیک ایران «شهاب ۱» نام دارد که نمونه ازتقایافته موشک بالستیک اسکاد – بی و حاصل تجربه و کار تخصصی متخصصان ایرانی روی موشک اسکاد بود. شهاب ۱ اما خیلی در منظر جهانیان مهم نبود و ایرانی‌ها هم خیلی خودشان را معطل این موشک نکردند، چون بردش به نسبت دیگر موشک‌ها خیلی زیاد نبود و البته خطای زیادی هم داشت لذا نیاز به یک موشک جدید در سازمان رزم موشکی ایران بشدت احساس می‌شد تا اینکه تیم موشکی به فکر تولید موشکی جدید افتاد.

کار روی شهاب ۱، با تولید موشک شهاب ۲ با ۵۰۰ کیلومتر برد ادامه یافت اما باز هم این کافی نبود و هنوز با آزمان اصلی یگان موشکی سپاه و شهید حسن طهرانی‌مقدم در صنعت موشکی فاصله‌ای نزدیک به ۶۵۰ کیلومتر در برد موشکی، وجود داشت لذا کار تحقیقاتی ادامه یافت تا اینکه نخستین نمونه از موشک بالستیک میان‌برد شهاب ۳ با بردی حدود ۱۱۵۰ کیلومتر سال ۷۷ رونمایی و با موفقیت تست شد و این نخستین گام ایران برای دستیابی به موشک‌های برد بلند بود. شهاب ۳ البته بعدها ارتقا یافت و شهاب‌های بعدی به برد ۱۸۰۰ کیلومتر نیز رسیدند اما این پایان کار نبود و یگان موشکی سپاه و جهاد خودکفایی سپاه باید به تکنولوژی‌های جدید دست می‌یافتند، لذا شهاب ۳ تازه ابتدای کار بود. نمونه‌های مختلفی از شهاب ۳ تاکنون تولید و به خدمت نیروهای مسلح کشور درآمده است که از نظر بُرد و زیرسامانه‌ها ارتقا یافته‌اند، اما همگی یک مرحله‌ای و سوخت مایع بوده و از هدایت اینرسیایی برخوردارند لذا باید تحقیقات با قدرت بیشتری ادامه می‌یافت.

- قدر**

روند تکامل صنعت موشکی ایران ادامه یافت تا اینکه موشک‌های کلاس «قدر» در ۳ مدل اف، اج و اس متولد شدند که به ترتیب ۱۹۵۰ کیلومتر، ۱۷۵۰ کیلومتر و ۱۳۵۰ کیلومتر برد داشتند.

- سجیل**

همه این موشک‌ها از سوخت مایع برای حرکت به سوی هدف بهره می‌برند ولی تکنولوژی روز دنیا، سوخت جامد بود و کشورهای معدودی در جهان از این تکنولوژی برخوردار بودند، لذا پروژه جدیدی به نام «عاشورا» تعریف شد و موشک بالستیک سجیل با برد ۲۰۰۰ کیلومتر که ۲ مرحله‌ای عمل می‌کرد، به عنوان محصول این پروژه، نیمه دوم دهه ۸۰ خورشیدی

نمونه‌های موجود و دستیابی به نسل جدیدتر این موشک‌ها با قوت در حال پیگیری است (ناگفته نماند سری D موشک فاتح ۱۱۰، ۲۷۰ کیلومتر برد دارد). حزب‌الله لبنان یکی از مهم‌ترین متحدان ایران است که دارنده این موشک دقیق و به‌روز است و رسماً برخورداری از این موشک دقیق را تایید کرده است. البته اینکه کدام نسل از این موشک را در اختیار دارد، هنوز مشخص نیست ولی احتمال اینکه یگان موشکی حزب‌الله در نبردهای احتمالی آتی، از این موشک برای هدف قرار دادن عمق سرزمین‌های اشغالی بویژه حیفا و تل‌اوویو استفاده کند، وجود دارد.

البته فاتح برادران دیگری هم دارد که همگی نسل‌های جدیدتری از فاتح ۱۱۰ هستند. فاتح ۱۳۱۳ با بردی در حدود ۵۰۰ کیلومتر و بهره‌گیری از سوخت مَشخص مرکب، موشک بالستیک خلیج‌فارس با برد ۳۰۰ کیلومتر و با قابلیت انهدام اهداف ثابت و متحرک دریایی، موشک‌های بالستیک هرمز ۱ با قابلیت ضدرادار و هرمز ۲ با قابلیت ضدکشتی، همگی نسل‌های جدید موشک‌های فاتح ۱۱۰ هستند که هر کدام ویژگی خود را دارند.

- برادران هرمز**

یکی از دستاوردهای مهمی که اردیبهشت سال ۹۳ در جریان بازدید رهبر معظم انقلاب از دستاوردهای جدیدنیروی هوافضای سپاه‌برای اولین بار به نمایش درآمد، موشک‌های بالستیک ضدرادار و ضد کشتی هرمز ۱ و هرمز ۲ بود. موشک‌های هرمز ۱ و ۲ را با توجه به شباهت زیادشان به موشک‌های کلاس فاتح ۱۱۰، می‌توان امتداد بهینه‌شده و ارتقایافته همین خانواده دانست که جزو دقیق‌ترین موشک‌های ایرانی محسوب می‌شوند. به گفته سردار حاجی‌زاده، فرمانده نیروی هوافضای سپاه، برد موشک هرمز ۱ حدود ۳۰۰ کیلومتر است و سرعت موشک بالستیک هرمز ۲ نیز بین ۴ تا ۵ برابر سرعت صوت است. موشک هرمز ۱ (ضدرادار) بر خلاف موشکی مثل خلیج‌فارس که از هدایت اینتیکی بهره می‌برد، از جست‌وجوگرهای امواج راداری بهره برده و به منبع انتشار امواج راداری حمله می‌کند. وزن سر جنگی این موشک به طور رسمی اعلام نشده است اما با توجه به شباهت آن به خانواده موشک‌های فاتح ۱۱۰ و همچنین شباهت موشک خلیج‌فارس، می‌توان وزن سرجنگی این موشک را بین ۴۵۰ تا ۶۰۰ کیلوگرم تخمین زد. در تصاویر منتشرشده از آزمایش این موشک، مشخص شد هرمز ۱ توانسته است کانتینسری به طول تنها ۶ متر که راداری روی آن نصب شده بود را منهدم کند که دقت و عملکرد فوق‌العاده‌ای محسوب می‌شود. سردار حاجی‌زاده در این باره می‌گوید: «هرمز ۱ می‌تواند رادارهای روی ناو هواپیمابر یا یک سایت پاتریوت در خشکی یا یک سایت راداری جست‌وجوگر را منهدم کند. هدف دیگری که می‌توان ضد آن از موشک هرمز استفاده کرد، شناورهای نظامی هستند که امروز تعداد زیادی از آنها با ابعاد بسیار بزرگ در خلیج‌فارس در حال تردد هستند و اینها، همگی اهداف مناسبی برای شکارچی دقیقی مثل هرمز ۱ است. نکته دیگر درباره سامانه موشکی هرمز ۱ بحث تحرک بالای این سامانه موشکی است که روی یک پرتابگر با تحرک بالا قرار دارد. شلیک این موشک به همراه شلیک موشکی مثل خلیج‌فارس می‌تواند برای هر دشمنی در سطح دریا یک کابوس واقعی باشد، زیرا حالا دشمن با ۲ نوع موشک فوق‌العاده سریع روبرو است که از ۲ سیستم هدایتی کاملا متفاوت بهره برده و مقابله با هر کدام از آنها مشکلات خاص خود را دارد.

- فاتح**

اما قیام هم پایان کار نبود تا وقتی فاتح ۱۱۰ با به میدان بالستیک‌های ایرانی گذاشت. فاتح ۱۱۰ موشکی بالستیک، زایه‌پر تاب، نقطه‌زن، سوخت جامد و با برد ۳۰۰ کیلومتر است. نسل اول موشک‌های فاتح ۱۱۰ با بردی حدود ۲۵۰ کیلومتر سال ۸۱ با موفقیت تست و با گذشت زمان، نمونه‌های جدیدتر این موشک نیز توسط متخصصان و کارشناسان صنایع موشک‌سازی سپاه تولید شد. فاتح ۱۱۰-A، فاتح ۱۱۰-B، فاتح ۱۱۰-C و فاتح ۱۱۰-D نمونه‌های اصلی این موشک است. کار روی این موشک‌ها همچنان ادامه دارد و پروژه بهره‌رسانی موشک‌های کلاس فاتح ۱۱۰ از سالیان گذشته به منظور ارتقای

مدرس از ملی‌گراها ضربه خورد!

شهید آیت‌الله مدرس(اعلی‌الله‌مقامه) قطعاً واجد ویژگی‌های منحصربفردی بود که حضرت امام(ره) بیش از ۵۰ بار در سخنرانی‌ها و آثار خود از ایشان یاد کردند، لذا ابتدا باید این ویژگی‌ها را بررسی کرد. مهم‌ترین ویژگی مدرس این بود که در‌های منبت و کیش شخصیت نداشت و سراپا خلوص و پاک‌باختگی بود، لذا دار و ندار خود را در طبق اخلاص نهاد و در راه اعتلای دین و رسیدن به هدف، بارها توبان تحمل کرد، سبیلی خورد و حتی ترور شد ولی خم به ابرو نیاورد.
در زندگی مدرس هرگز مسائل شخصی و نفسانی مطرح نبود. انسان‌های مخلص را حتی دشمنان‌شان هم تحسین می‌کنند و اخلاص در این مرد در حد اعلا بود. دومین ویژگی مدرس هوش، زیرکی و فراست خارق‌العاده او بود. او هرگز گول کسی را نخورد و در عین حال از این هوش سرشار هیچ‌گاه در جهت منافع شخصی خود استفاده نکرد. مدرس هم زنگ و باهوش بود و هم در راستای منافع فردی خود، زرنگی نمی‌کرد. این نشانه‌ای از تقوای بی‌بدیل آن بزرگوار بود. سومین ویژگی مدرس قاطعیت و صراحت لهجه‌اش بود و از احدی نمی‌ترسید و حرفش را رک می‌زد و غالباً با همین ویژگی، دشمنان خود را خلع سلاح می‌کرد. ویژگی دیگری که در مدرس بود و امام(ره) بسیار می‌پسندید، «سازش‌ناپذیری» ایشان بود. مدرس هرگز با کسی بند و بست نکرد و تن به سازش نداد. امام(ره) از «سازدزیستی»، «موشمنندی»، «قاطعیت»، «شجاعت» و «صداقت» مدرس بسیار خوش‌شان می‌آمد

و انصاف خودشان هم در این زمینه‌ها بسیار از او الگو گرفته بودند. همه این صفات در ایشان به حد کمال بود و به همین دلیل هم تا این حد توجه امام(ره) را به خود معطوف کرده بود. حضرت امام(ره) از همان ابتدای امر، در همان سال ۱۳۲۲ که کتاب «کشفالاسرار» را نوشتند، کاملاً معلوم بود به اعتقاد ایشان حاکمان «ظالم» و «عائثر» ، ففاسب» و از نظر اسلام محکوم هستند. این را از خود مرحوم آیت‌الله «حاج‌آقا مرتضی حائری» شنیدم که امام(ره) در ۱۶ مهر ۱۳۴۱ که نهضت را شروع کردند به منزل مرحوم آیت‌الله حاج شیخ «عبدالکریم حائری»، مؤسس حوزه علمیه قم رفتند و خطاب به علمایی که در آنجا حضور داشتند، فرمودند: «اگر بخواهیم ایران و اسلام را نابودی و اضمحلال نجات یابد، باید بساط دودمان پهلوی را جمع کنیم! انگلیس این خاندان را برای نابودی ایران و اسلام سر کار آورده است» همین بیان نشان می‌دهد امام(ره) از همان ابتدا در فکر براندازی رژیم پهلوی بوده‌اند اما شهید مدرس دست‌کم از نظر ظاهر، چنین قصدی نداشت. هر چند گفته شده است ایشان عمده‌ای از جوانان را تحت عنوان عمله و کارگر در کنار مدرسه سپهسالار جمع کرده و برنامه‌ای را ترتیب داده بود که به آنها آموزش نظامی داده شود که برای مقابله با رژیم پهلوی آماده باشند. مرحوم مدرس با اینکه احتمالاً قصد براندازی رژیم پهلوی را داشته اما در اعلامیه‌ها و سخنرانی‌هایش به صراحت به این نکته اشاره نکرده است، در حالی که امام در تمام سخنرانی‌ها و اعلامیه‌های‌شان در این زمینه موضع‌گیری قاطعی دارند. دومین فرق امام(ره) و مرحوم مدرس این است که امام یک تجربه تاریخی طولانی و سنگین را پشت‌سر داشتند، لذا هرگز به ملی‌گراها و روشنفکران اعتماد نکردند. اینها تا زمانی که در خط اسلام حرکت می‌کردند، امام(ره) حرفی نداشتند ولی به محض اینکه سعی می‌کردند افکار خود را به جامعه تحمیل کنند، امام قاطعانه برابر آنها می‌ایستادند. مثلاً در سال ۵۶ که فضای باز سیاسی به‌وجود آمد، ملی‌گراها که سلال‌ها سکوت کرده بودند، ناگهان با اعلامیه، سخنرانی، گردهمایی، مراسم و… دم از آزادی بیان، مطبوعات و انتخابات زدند. امام بلافاصله موضع‌گیری کردند و فرمودند: «این کسانی که دارند دم از آزادی و قانون اساسی می‌زنند، تا دیروز با رژیم همراهی می‌کردند! اگر آنها بخواهند به این روش خود ادامه بدهند تا مجرم اصلی از سقوط نجات یابد، آنها را به ملت معرفی خواهیم کرد!» این قاطعیت امام(ره) باعث شد حضرات تغییر رویه بدهند و به ظاهر به امام(ره) بپیوندند. اما مرحوم مدرس، متأسفانه خطر این افراد را در نیافت و از همینجا هم ضربه خورد! عمده‌ای از آنها با «شاختن» قانوده می‌خوردند و در عین حال به او قول همکاری می‌دادند! بسیاری از آنها از عمال رضاخان و در دوران حکومت جازانه او از مصادر امور بودند، از جمله «اسکندر میرزا» وزیر معارف یا «علی‌اکبر داور» وزیر دادگستری که تلاش می‌کرد به کارهای غیرقانونی رضاخان وجهه قانونی بدهد. همین‌طور «اللهیار صالح» و کسانی که پس از شهریور ۲۰ حزب تشکیل دادند، در دوره رضاخان به او کمک می‌کردند و بعدها دم از آزادی و استقلال می‌زدند! بی‌اعتمادی به امثال این افراد، تفاوت امام(ره) و مرحوم مدرس بود. بخشی از گفت‌وگوی حجت‌الاسلام سیدحمید روحانی با پایگاه اطلاع‌رسانی موسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران

